«Тасдиқ мекунам»
Ректори Донишгоҳи миллии Тоҷикистон,
доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор
Хушвахтзода Қ.Х.
_____
«17» _____ с. 2022

ХУЛОСАИ

ҷаласаи муштараки кафедраҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсия, ҳуқуқи судӣ ва назорати прокурорӣ ва криминалистика ва фаъолияти экспертизаи судии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

оид ба мубрамият ва аҳамияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ)

Мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он» он» дар кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсия муҳокима гардида, дар асоси суратмаҷлиси №2 аз 29-сентябри соли 2022 ба ҳимоя тавсия дода шудааст.

Мирзоев Қобилҷон Холмуродович соли 2012 ба факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон дохил гардида, соли 2017 онро аз рӯйи ихтисоси «ҳуқуқшиносӣ» хатм намуда, аз соли 2018 то соли 2021 ӯ ба ҳайси унвонҷӯи кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон дар гурӯҳи буҷавӣ ба ҳисоб мерафт. Ҳамзамон, Мирзоев Қобилҷон Холмуродович аз соли 2019 инҷониб ассистенти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон фаъолият намуда истодааст.

Шаҳодатнома оид ба супоридани имтиҳонҳои номзадӣ санаи 21 сентябри соли 2022, № 101 дода шудааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ ба талаботи манзурнамудаи банди 17-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, мутобиқ мебошад.

Роҳбари илмӣ: – Шарипов Тақдиршоҳ Шарипович, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессори кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Мубрамии мавзуи (предмет) таҳқиқот. Бояд зикр кард, ки дар асоси меъёрҳои моддаи 32 Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳуқуқ ба моликият яке аз ҳуқуқҳои асосии инсон ва шаҳрванд маҳсуб ёфта, ҳамчунин, дар санадҳои муҳимми ҳуқуқии байналмилалӣ инъикос гардидааст. Мутобиқи моддаи мазкур ҳар кас ҳуқуқ дорад соҳиби моликият ва мерос

бошад. Ҳеҷ кас ҳуқуқ надорад ҳуқуқи шахсро ба моликият бекор ва маҳдуд кунад. Дар баробари ин, муқаррароти зикршуда таҳвияти худро дар қисми 1 моддаи 17 Эъломияи умумии ҳуқуқи башар пайдо намудааст, ки тибқи он ҳар як инсон ҳақ дорад амволро чи шахсан ва чи якҷоя бо дигарон ихтиёрдорӣ намояд. Бо назардошти муқаррароти мазкури Конституцсия ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳифзи моликият аз ҷумлаи вазифаҳои қонуни ҷиноятӣ ба ҳисоб рафта, дар қисми 1 моддаи 2 КҶ ҶТ мустаҳкам шуда, боби 26 КҶ ҶТ "Ҷиноятҳо ба муқобили моликият" номгузорӣ гардидааст.

Таъмин намудани ҳифзи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд, аз ҷумла, ҳуқуқ ба моликити шахс на танҳо аз мустаҳкам шудани ҳифзи онҳо дар КҶ ҶТ, балки аз фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ вобастагии калон дорад. Вобаста ба ин, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии ҶТ аз 26 декабри соли 2018 таъкид намудаанд, ки: "Пешрафти босуботи давлат ва ҷомеа, пеш аз ҳама, ба таъмини амнияти, волоияти қонун, таҳкими тартиботи ҷамъиятӣ ва риояи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд асос меёбад. Таъмин намудани тартиботи ҳуқуқӣ, амнияти давлат, суботу оромии ҷомеа, ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, инчунин, мубориза бо ҷинояткорӣ вазифаи бевоситаи хизматӣ ва қарзи виҷдонии ҳар як корманди мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ба ҳисоб меравад".

Дар ҶТ ҷиҳати пешгирии ҷинояткорӣ, аз ҷумла, ҷиноятҳо ба муқобили моликият чораҳои назаррас андешида шуда истодаанд. Қабул гардидани Консепсияи сиёсати ҳуқуқии ҶТ, таҳияи Лоиҳаи нави КҶ ҶТ аз ин шаҳодат медиҳад. Вале мувофиқи маълумотҳои оморӣ сатҳи ҷинояткорӣ дар ҶТ ҳоло ҳам рӯ ба афзоиш дорад. Чунончӣ, агар дар соли 2020 дар ҶТ 23460 ҳазор ҷиноят ба қайд гирифта шуда бошад, пас соли 2021 ин шумора қариб ҳазорто зиёд шуда ба 24118 ҳазор расидааст. Дар рӯйхати ҷиноятҳои бақайдгирифташуда сатҳи ҷиноятҳо ба муқобили моликият, аз ҷумла, дуздӣ ва қаллобӣ бештар буда, онҳо вобаста ба шумора дар мавқеъҳои аввалин ҷойгир мебошанд. Сатҳи содиршавии ғоратгарӣ низ назаррас буда, шумораи зиёди содиршавии ин ҷиноят ба назар мерасад. Масалан, соли 2017–145 адад, соли 2018–168 адад, соли 2019–120 адад, 2020–131 адад, 2021–111 ҳолати навӣ содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ ба қайд гирифта шудааст.

Ғоратгарӣ ҳар чӣ бештар бо ҳолатҳои вазнинкунанда: бо роҳи ғайриқонунӣ ворид шудан ба манзил, аз ҷониби гурӯҳи шахсон бо маслиҳати пешакӣ, ба миқдори калон содир мешаванд. Ҳолатҳои зикршуда аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки чораҳои пешгирии ғоратгарӣ то ҳанӯз пурра ва самаранок ҳисоб намешаванд.

Аз ин ҷо зарурати омӯзиши вазъи танзими қонунгузории таркиби ҷиноятӣ мазкур ва ҷавобгарӣ барои содирнамоии он, такмил додани амалияи дахлдори ҳуқуқтатбиқнамоӣ, баланд бардоштани фаъолияти мақомоти давлатӣ оид ба пешгирии ғоратгарӣ зарур мебошад.

Ҳамзамон дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва амалияи ҳуқуқтатбиқнамоӣ масъалаҳои зиёди баҳснок вобаста ба бандубасти кирдорҳои дорои аломати ғоратгарӣ пайдо мешаванд. Ин пеш аз ҳама, ба проблемаҳои фарқгузории намудани ғоратгарӣ аз таркиби ҷиноятҳои мучовир ба монанди дуздӣ, роҳзанӣ ва ғайра дахл дорад. Дар амалия ҳолатҳое дучор мегарданд, ки кирдор дар аввал ҳамчун роҳзанӣ бандубаст гардида баъдан ҳамчун ғоратгарӣ аз сари нав бандубаст карда мешавад ё баръакс. Чунин ҳолат ба таносуби таркиби ғоратгарӣ ва дуздӣ низ тааллуқ дорад. Дар баъзе ҳолатҳо саҳв нисбати банду баст ҳангоми баҳои нодуруст додан ба шиддатнокиву дараҷаи зӯроварӣ, ки ҳангоми гирифтани молу мулки ғайр истифода мешавад, инчунин нодуруст баҳо додан ба усули содир намудани тасарруф (пинҳонӣ ё ошкоро) ҷой дорад. Дар баробари ин масъалаҳои зӯроварии руҳӣ низ, масалан ҳангоми намоишдиҳии кастетҳо, макети силоҳи оташфишон ба таври гуногун маънидод мешавад. Аз нигоҳи илмӣ таҳлили навро инчунин масъалаҳои муқаррар ва татбиқ намудани аломатҳои вазнинкунанда ва махсусан вазнинкунандаи ғоратгарӣ талаб месозанд.

Дар соҳаи пешгирии ғоратгарӣ мушкилиҳои зиёд низ ҷой доранд, аз ҷумла то ҳадди кофӣ маълум нест, ки системаи пешгирии ҷиноятҳои молу мулкӣ бояд чӣ тавр бошанд. Бинобар ин, фаъолияти сохторҳои давлатӣ, бахусус фаъолияти мақомоти корҳои дохилӣ дар самти пешгирии ғоратгарӣ таҳлил ва омӯзиши ҳамаҷонибаро тақозо менамояд. Дар баробари ин, барои ташкили пешгирии ғоратгарӣ омӯзиши тавсифи криминологии он, муайян намудани шакл ва усулҳои чораҳои пешгирии ҷинояти мазкур зарур мебошанд.

Ғайр аз ин бояд зикр намуд, ки дар КҶ ҶТ бояд таҷрибаи батанзимдарории таркиби ҷинояти ғоратгарӣ, ки дар давлатҳои дигар ҷой дорад ба инобат гирифта шуда, ҷиҳатҳои мусбии он дар такмил додани таркиби ҷинояти мазкур дар КҶ ҶТ истифода шаванд.

Дар асоси гуфтаҳои зикршуда таҳлили ҳамаҷонибаи назариявии масъалаҳои танзими конунгузории ғоратгарӣ, амалияи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқии ҷиноятӣ вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғоратгарӣ, коркарди тавсияҳои илман асосноки ҷиҳати мукаммалнамоии қонунгузории ҷиноятӣ дар замони имрӯза мубрам мебошанд.

Навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки баъди қабули КҶ ҶТ соли 1998 рисолаи илмии мазкур нахустин тадқиқоти маҷмуие мебошад, ки ба тадқиқоти низомноки масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷинояти ғоратгарӣ, таҳлили муқоисавии қонунгузории ҷиноятии ватанӣ бо қонунгузории ҷиноятии давлатҳои хориҷи наздик (давлатҳои аъзои ИДМ) ва кишварҳои хориҷи дур (Олмон, Эстония, Латвия, Литва, Испания,Шветсия, Шветсария, Ҷумҳурии Халқии Хитой ва ғ.) оид ба ҷинояти таҳқиқшаванда, фарқияти ин ҷиноят аз таркибҳои ба он монанд ва такмили минбаъдаи он бахшида шудааст.

Дар диссертатсия таҳлили амиқи мафҳуму моҳияти ғоратгарӣ сурат гирифта, мазмуну муҳтавои аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективии

Ҳамзамон дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва амалияи ҳуқуқтатбиқнамоӣ масъалаҳои зиёди баҳснок вобаста ба бандубасти кирдорҳои дорои аломати ғоратгарӣ пайдо мешаванд. Ин пеш аз ҳама, ба проблемаҳои фарқгузорӣ намудани ғоратгарӣ аз таркиби ҷиноятҳои муҷовир ба монанди дуздӣ, роҳзанӣ ва ғайра дахл дорад. Дар амалия ҳолатҳое дучор мегарданд, ки кирдор дар аввал ҳамчун роҳзанӣ бандубаст гардида баъдан ҳамчун ғоратгарӣ аз сари нав бандубаст карда мешавад ё баръакс. Чунин ҳолат ба таносуби таркиби ғоратгарӣ ва дуздӣ низ тааллуқ дорад. Дар баъзе ҳолатҳо саҳв нисбати банду баст ҳангоми баҳои нодуруст додан ба шиддатнокиву дараҷаи зӯроварӣ, ки ҳангоми гирифтани молу мулки ғайр истифода мешавад, инчунин нодуруст баҳо додан ба усули содир намудани тасарруф (пинҳонӣ ё ошкоро) ҷой дорад. Дар баробари ин масъалаҳои зӯроварии руҳӣ низ, масалан ҳангоми намоишдиҳии кастетҳо, макети силоҳи оташфишон ба таври гуногун маънидод мешавад. Аз нигоҳи илмӣ таҳлили навро инчунин масъалаҳои муқаррар ва татбиқ намудани аломатҳои вазнинкунанда ва махсусан вазнинкунандаи ғоратгарӣ талаб месозанд.

Дар соҳаи пешгирии ғоратгарӣ мушкилиҳои зиёд низ ҷой доранд, аз ҷумла то ҳадди кофӣ маълум нест, ки системаи пешгирии ҷиноятҳои молу мулкӣ бояд чӣ тавр бошанд. Бинобар ин, фаъолияти сохторҳои давлатӣ, бахусус фаъолияти мақомоти корҳои дохилӣ дар самти пешгирии ғоратгарӣ таҳлил ва омӯзиши ҳамаҷонибаро тақозо менамояд. Дар баробари ин, барои ташкили пешгирии ғоратгарӣ омӯзиши тавсифи криминологии он, муайян намудани шакл ва усулҳои чораҳои пешгирии ҷинояти мазкур зарур мебошанд.

Ғайр аз ин бояд зикр намуд, ки дар КҶ ҶТ бояд таҷрибаи батанзимдарории таркиби ҷинояти ғоратгарӣ, ки дар давлатҳои дигар ҷой дорад ба инобат гирифта шуда, ҷиҳатҳои мусбии он дар такмил додани таркиби ҷинояти мазкур дар КҶ ҶТ истифода шаванд.

Дар асоси гуфтаҳои зикршуда таҳлили ҳамаҷонибаи назариявии масъалаҳои танзими конунгузории ғоратгарӣ, амалияи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқии ҷиноятӣ вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғоратгарӣ, коркарди тавсияҳои илман асоснок ҷиҳати мукаммалнамоии қонунгузории ҷиноятӣ дар замони имрӯза мубрам мебошанд.

Навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки баъди қабули КҶ ҶТ соли 1998 рисолаи илмии мазкур нахустин тадқиқоти маҷмуие мебошад, ки ба тадқиқоти низомноки масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷинояти ғоратгарӣ, таҳлили муқоисавии қонунгузории ҷиноятии ватанӣ бо қонунгузории ҷиноятии давлатҳои хориҷи наздик (давлатҳои аъзои ИДМ) ва кишварҳои хориҷи дур (Олмон, Эстония, Латвия, Литва, Испания,Шветсия, Шветсария, Ҷумҳурии Халқии Хитой ва ғ.) оид ба ҷинояти таҳқиқшаванда, фарқияти ин ҷиноят аз таркибҳои ба он монанд ва такмили минбаъдаи он бахшида шудааст.

Дар диссертатсия таҳлили амиқи мафҳуму моҳияти ғоратгарӣ сурат гирифта, мазмуну мухтавои аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективии

ҷинояти таҳқиқшаванда муайян карда шуда, ҷиҳати такмили м. 248 КҶ ҶТ тавассути ворид намудани тағйирот ба аломатҳои бандубастшаванда, чораҳои пешгирии содиршавии ҷинояти мазкур пешниҳодҳои асоснок ироа гардидааст. Навгонии дигари таҳқиқоти диссертатсионӣ, пеш аз ҳама дар пешниҳодҳои илман асосёфта аз ҷониби муаллиф доир ба таҳлили аломатҳои вазнинкунандаи ғоратгарӣ, бахусус бо расонидани зарари ҷиддӣ ба шаҳрвандон, такроран содир намудани он, бо роҳи ғайриқонунӣ дохил шудан ба манзил, бино ва дигар анборхона содир намудани ин ҷиноят ифода меёбад. Ба назари эътибор гирифтани навгониҳои диссертатсия имконият медиҳанд, ки хусусияти латентии (руйпӯшшавии) ҷинояти м. 248 КҶ, ҶТ дар воқеияти ҳаёт аз байн равад ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ муборизаи шадидро бо ҷиноятқорӣ дар самти ҳифзи моликият тақвият бахшанд. Рисолаи илмӣ аз навгониҳои зерин иборат аст:

–бори аввал дар рисолаи илмӣ масъалаи батанзимдарории ҳуқуқии ҷинояти ғоратгарӣ ҳамчун ҷинояти муқобили моликият ва ҷавобгари барои содиршавии он дар марҳилаҳои гуногуни таърихи ҶТ инъикос гардидааст;

–дар рисолаи илмӣ муаллиф тасаруфи молу мулки ғайр бо аломатҳои ҷинояти ғоратгарӣ тибқи қонунгузори ҷиноятии баъзе давлатҳои хориҷиро таҳлил намуда, хулосаҳои амиқи илмӣ коркард намудааст.

–ҳамчунин, навгонии дигари рисола дар он мебошад, ки муаллиф объект ва тарафи объективии ҷинояти ғоратгариро баррасӣ намуда, андешаҳои асосноки илмиро пешкаш намудааст;

–дар рисолаи илмӣ субъект ва тарафи субъективии ҷинояти ғоратгарӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, вобаста ба масъалаҳои зикршуда, пешниҳодҳоро дар самти такмили қонунгузории ҷиноятӣ ироа намудааст;

–аломатҳои вазнинкунандаи ҷинояти ғоратгарӣ ва татбиқи он дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта, оид ба ин қисмат, аз ҷониби муаллиф андешаҳои мукаммал пешниҳод гардидааст.

–дар рисолаи илмӣ сабабҳои содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ ва тавсифи ҳуқуқӣ-иҷтимоии он мавриди таҳлил қарор гирифта, дар қисмати хулосавии рисола, пешниҳодҳои муаллиф ироа шудааст;

–дар рисолаи илмӣ чораҳои умумииҷтимоӣ ва махсуси пешгирии ҷинояти ғоратгарӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, аз ҷониби муаллиф роҳҳои муосири пешгирии ҷинояти ғоратгарӣ пешниҳод мегардад.

–муаллиф ташкил ва самтҳои асосии фаъолияти мақомоти корҳои дохилиро оид муқовимат ба ҷинояти ғоратгарӣ мавриди омӯзиш қарор дода, дар ин самт, пешниҳодҳои асоснокро иброз намудааст.

Мақсади таҳқиқот. Мақсади таҳқиқоти диссертатсионӣ таҳлили маҷмуии аломатҳои таркиби ғоратгарӣ ҳамчун шакли тасарруфи молу мулки ғайр, омӯзиши амалияи тафтишотӣ ва судӣ доир ба бандубасти ин кирдор, шакл ва усулҳои фаъолияти мақомоти давлатӣ дар самти пешгирии ин намуди ҷиноят ва коркарди пешниҳоду тавсияҳо оид ба

такмили қонунгузории ҷиноятӣ, ки барои баланд бардоштани самаранокии чораҳои пешгирии ғоратгарӣ равона шудаанд.

Вазифаҳои таҳқиқот. Дар робита ба максади тадқиқот, ҳамзамон доираи муайяни вазифаҳо низ муқаррар шудаанд, ки ҳалли назариявӣ ва амалии онҳо мазмуну муҳтавои таҳқиқоти диссертатсионии мазкурро ташкил медиҳанд. Аз ҷумла:

– омӯзиши батанзимдарории ҳуқуқии ҷинояти ғоратгарӣ ҳамчун ҷинояти муқобили моликият ва ҷавобгари барои содиршавии он дар марҳилаҳои гуногуни таърихи ҶТ;

– гузаронидани таҳлили тасаруфи молу мулки ғайр бо аломатҳои ҷинояти ғоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии баъзе аз давлатҳои хориҷӣ;

– таҳқиқи аломатҳои объективӣ ва субъективии таркиби ҷинояти ғоратгарӣ;

– баррасии аломатҳои вазнинкунандаи ғоратгарӣ ва татбиқи он дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судӣ;

– таҳлили сабабҳои содиршавии ҷинояти ғоратгарӣ ва тавсифи ҳуқуқӣ-иҷтимоии онҳо;

– коркард ва пешниҳоди чораҳои умумӣ, иҷтимоӣ ва махсуси пешгрии ҷинояти ғоратгарӣ;

– омӯзиши ташкил ва самтҳои асосии фаъолияти мақомоти корҳои дохилӣ оид муқовимат ба ҷинояти ғоратгарӣ;

Хулосаҳо ва тавсияҳои илмии дар диссертатсия матраҳгардида бо истифода аз ақидаҳо ва мафҳумҳои пазируфташудаи илмӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, таҷрибаи судӣ, инчунин қонунгузории ҷиноятии давлатҳои алоҳида оид ба масъалаи ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он исбот карда шудаанд. Натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ аз сатҳи навгонии таҳқиқоти диссертатсионӣ дарак медиҳанд. Таҳқиқоти диссертатсионӣ кори илмии анҷомёфта буда, дар он вазифаҳои гузошташуда пурра ҳалли худро ёфтаанд.

Доир ба мавзуи диссертатсия ва моҳияти он унвонҷӯ 12 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла 4 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 8 мақола дар нашрияҳои дигар бо забони тоҷикӣ, ба табъ расонидааст. Интишороти муаллиф мазмун ва моҳияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос намуда, таҳлили онҳо дар қисми хулоса ва тавсияҳои диссертатсия ҷой дода шудаанд.

Тавсиб ва амалисозии натиҷаҳои диссертатсия. Диссертатсия дар кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон омода гардида, дар ҷаласаҳои кафедра мавриди муҳокима қарор гирифтааст. Муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои диссертатсия дар мақолаҳои муаллиф дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар маҷаллаҳо ба нашр расидаанд.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар конференсияҳои илмии зерин ба тариқи маърӯза аз ҷониби муаллифи рисола пешниҳод гардидаанд:

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар конференсияҳои илмии зерин ба тариқи маърӯза аз ҷониби муаллифи рисола пешниҳод гардидаанд:

а) байналмилалӣ:

– бахшида ба 20-солагии Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон, ва «Сиёсати ҷиноятӣ дар ҷодаи тамоюлҳои муосири ҷаҳонӣ» дар мавзуи «Ғоратгарӣ ҳамчун як шакли тасарруф» (Душанбе, 2018);

– «Конституцсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва низоми ҳуқуқии миллӣ: заминаҳои рушд ва дурнамои илми ҳуқуқшиносӣ» бахшида ба «25–солагии қабули Конституцсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва «70-солагии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон» дар мавзуи "Субъект ва тарафи субъективии ҷинояти ғоратгарии молу мулки ғайр" – Душанбе, 2019.

– «Эъломияи умумии ҳуқуқи инсон ва равандҳои муосири рушди ҳуқуқи инсон: мушкилот ва дурнамо» дар мавзуи «Мафҳум ва моҳияти ҷиноятӣ ғоратгари тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон»– Душанбе, 2019.

б) ҷумҳуриявӣ:

– Даҳсолаи байналмиллалии амал «Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028», «Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ», «140-солагии Қаҳрамони Тоҷикистон Садриддин Айнӣ» ва «70-солагии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон» дар мавзуи "Табиати ҳуқуқӣ–ҷиноятии ғоратгарӣ" – Душанбе, 2018

– «Солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ (солҳои 2019-2021)» ва «400-солагии Миробид Сайидои Насафӣ» дар мавзуи «Таҳлили ҳуқуқӣ-ҷиноятии ғоратгарӣ тибқи қонунгузории Ҷиноятии ҷумҳурии Тоҷикистон ва Федератсияи Россия". Ҷилди II. – Душанбе, 2019.

– «5500 солаги Саразми бостони», «700-солагии шоири барҷастаи тоҷик Камоли Хуҷандӣ» ва «Бистсолагии омӯзиш ва рушди фанҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ дар соҳаи илму маориф (солҳои 2020-2040)» дар мавзуи «Таҳлили ҳуқуқӣ-ҷиноятии ғоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Белорус» – Душанбе, 2020.

– «Муқовимат бо коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: роҳҳо ва натиҷаҳои он" дар мавзуи «Масоили муайян намудани объекти ҷиноятӣ ғоратгарӣ тибқи қонунгузории ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон»– Душанбе, 2020.

– «Роҳҳои муосири мубориза бо коррупсия дар Тоҷикистон» дар мавзӯи «Фарқи ҷинояти ғоратгари аз дигар ҷиноятҳо ба муқобили моликият» Душанбе, 2021

Маврид ба тазаккур аст, ки нуктаҳои илмӣ ва пешниҳодҳои амалие, ки аз ҷониби унвонҷӯ дар рисола манзур карда шудаанд, метавонанд дар таҳияву таҷдиди қонунгузории ҷиноятии ҶТ саҳмгузор бошанд. Инчунин, натиҷаҳои рисоларо метавон дар таълими фанҳои «Ҳуқуқи ҷиноятӣ», «Бандубасти ҷиноятҳо ба муқобили моликият», «Асосҳои илмии бандубасти ҷиноятҳо», ҳангоми навиштани корҳои курсӣ, рисолаҳои хатм ва рисолаҳои магистрӣ истифода бурд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот. Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот бо он муайян карда мешавад, ки натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз ҷумла хулосаҳои назариявӣ, таклифу пешниҳодҳо ва нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод карда мешаванд, метавонанд дар ҷодаи рушду такмили қонунгузории ҷиноятӣ оид ба ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқии ҷиноятӣ ва муқовимат бо он, инчунин амалияи ҳуқуқтатбиққунӣ саҳми назаррас дошта бошанд.

Мавзуъ ва мазмуни таҳқиқот ба шиносномаи ихтисоси ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ), ки бо қарори Раёсати комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми сентябри соли 2021, таҳти №7 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Таҳқиқоти диссертатсионии Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) ба талаботи бандҳои 31, 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ буда, аз тарафи муаллиф мустақилона таълиф гардида, дорои ягонагии дохилӣ, натиҷа ва нуктаҳои нави илмӣ мебошад ва саҳми шахсии муаллифро дар соҳаи илм нишон медиҳад.

Қарор карда шуд:

1. Диссертатсияи Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он» таҳқиқоти илмӣ-соҳавӣ ба ҳисоб рафта, ба талаботи пешбинигардидаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

2. Диссертатсияи Мирзоев Қобилҷон Холмуродович дар мавзуи «Ғоратгарӣ: масоили танзими ҳуқуқӣ– ҷиноятӣ ва муқовимат бо он» ҷиҳати ҳимоя намудан барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) ба Шӯрои диссертатсионии 6D.КОА-019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон тавсия карда шавад.

Хулоса дар маҷлиси муштараки кафедраҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсия, ҳуқуқи судӣ ва назорати прокурорӣ ва криминалистика ва фаъолияти экспертизаи судии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон қабул карда шуд. Дар маҷлис иштирок доштанд: 15 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» – 14 нафар, «зид» – 0

нафар, «бетараф» – 0 нафар, суратмаҷлиси ҷаласаи муштараки кафедраҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсия, ҳуқуқи судӣ ва назорати прокурорӣ ва криминалистика ва фаъолияти экспертизаи судии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (таъйиноти декани факултети ҳуқуқшиносии ДМТ аз 03 октябри соли 2022, тахти №79/1) аз 15 октябри соли 2022

Раиси маҷлиси муштарак:
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсент — Қурбонализода Н.Ш.

Котиби маҷлиси муштарак:
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ — Шарипов С.С.

Муқарризи №1:
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ
дотсенти кафедраи криминалистика
ва фаъолияти экспертизаи судии
факултети ҳуқуқшиносии ДМТ — Давлатзода К.Д.

Муқарризи №2:
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсенти кафедраи ҳуқуқи
ҷиноятии Донишгоҳи славянии
Русияву Тоҷикистон — Абдуллаев Н.С.

Имзоҳоро тасдиқ мекунам:
Сардори РК ва КМ ДМТ — **Тавқиев Э.Ш.**
«17» 10 2022 с.

Имзои Абдуллаев Н.С. - ро тасдиқ мекунам:
Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи славянии Русияву
Тоҷикистон — **Раҳимов А.А**
«17» 10 2022 с.